

ಹೊಣೆ

■ ನಾ. ಡಿಸೋಜ

'ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಮರಣ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ'

'ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಮರಣ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ'

'ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಮರಣ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ'

ಅನ್ನುವುದು ಕೇರಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿ ನಂತರ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಆನಂತರ ಮತ್ತೂ ಸಣ್ಣಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂದು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇರಿಯ ಈ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಯೇ ಹೋಯಿತು. ಮರಣದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲು ಬಂದಾತ ಕ್ರಿಸ್ತರು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗಳೆದುರು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ಮುಂದುವರೆದಿರಲು, ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತ ಈತ ತುಸು ದನಿ ಎತ್ತಿ 'ಬಾಳಾ ಯಾರ ಮರಣವಂತೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದ. ಉತ್ತರ ಬಾರದಿರಲು ತುಸು ತಡೆದು ಮತ್ತೆ 'ಬಾಳಾ ಯಾರ ಮರಣವಂತೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಇವನ ದನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರಕ್ಕೆತ್ತು. ಈ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಿಂದಲೇ

ಬಾಳಾ ಕೆರಳಿದ. ಬಾಳಾ ಇವನ ಮೊಮ್ಮಗ. 'ಮರಣ ನಿನ್ನದಂತೂ ಅಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮೆ ಯಾಕೆ ತಲೆ ತಿಂತೀಯಾ?' ಎಂದು ಗುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ.

ಬಾಳಾ ಹೀಗೆ ನುಡಿದಾಗ ಇವನಿಗೆ ಉಸಿರಾಡುವ ಗಾಳಿ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಆಯಿತು. 'ಮರಣ ನಿನ್ನದಂತೂ ಅಲ್ಲ... ಆದರೂ ಯಾರದ್ದು ಅನ್ನುವುದನ್ನ ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನನಗಿಲ್ಲವೆ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡ ಈತ. ಸಂಕಟವೂ ಆಯಿತು. ಆ ಸತ್ತವನೇ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. ಯಾವುದೇ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತ. ಆದರೆ ತಾನು? ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಳಾ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಾನು ಹಾಗೆ ನುಡಿಯಬಾರದಿತ್ತು ಅನಿಸಿತೇನೋ, ಒಳಗೆ ಬಂದ ಆತ ದನಿ ಇಳಿಸಿ ನುಡಿದ.

'ಕೃಷ್ಣಾ ಟಾಕಿಸಿನಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಗೇಟ್‌ಕೀಪರ್ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ,

